

Պարույր Սևակ

Դժմանկարի առջև

Քո կյանքը ապարդյուն անցավ.-

Անօգո՛ւտ, իզո՛ւր տեղ կորար,

Ինչպես որ բաց ծովի վրա

Տեղացող անձրևը վարար.

Շահեցիր լոկ ծաղր ու ծանակ՝

Միայնակ ցուցարարի պես.

Ո՛չ հասար, ո՛չ էլ ետ դարձար՝

Անհասցե փակ ծրարի պես...